9de Jaargang — Curacao den 28n Mei 1892 — N° 439

# AMIGOE DI CURAÇAO

## WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

*Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.*
*Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.*
*Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—*
*Afzonderlijke nummers fl. 0,25.*
*Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50. voor elken regel meer fl. 0.07½.*

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
**P. JOLY & J. MARTIN,**
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

*E Courant aki ta sali toer dia Sabra.*
*Su prijs di Abonement ta fl. 2,—pa tres luna, pagar padilanti.*
*Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.*
*Un number só fl. 0,25.*
*Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.*

## DE HOUDING DER PRUISISCHE KATHOLIEKEN EN CONSERVATIEVEN NA DE VERWERPING DER SCHOOLWET.

Het is steeds ons doel geweest onzen Lezers op de hoogte te houden van de groote uitingen op katholiek politiek- en godsdienstig gebied. Zoo hebben wij eenige weken geleden verslag gegeven van het nieuwe schoolwetsontwerp in Pruisen en later, hoe dit gevallen is. Die zwenking in de "nieuwe koers" der duitsche politiek heeft de katholieken en conservatieven veel te denken gegeven. Om bij de tegenwoordige omstandigheden tot een juiste politieke gedragslijn te geraken, riep een afdeelings-comité van het Centrum een vergadering te zamen in de stad Breslau, waar de president van het Centrum, graaf Von Ballestrem gelegenheid vond, in een herhaaldelijk toegejuichte redevoering de houding aan te geven, die de katholieken aan te nemen hebben na den val der schoolwet en het aftreden van minister Zedlitz.

Na op het feit gewezen te hebben, dat het doel van het liberalisme en der sekten de vernietiging van het katholicisme in Pruisen is, zette graaf Von Ballestrem de geschiedenis der laatste crisis uiteen.

De schoolwet door Zedlitz aangeboden hield het minimum van de concessies in, waar het Centrum zich bij neer kon leggen. Alle ministers hadden het onderteekend, en in den Landdag was het bij eerste lezing aangenomen. De commissie, belast met het onderzoeken ervan, bevatte een meerderheid ter hare gunste.

Hoe kon dit uitloopen op een val? Hoe kon de beweging door een paar ongeloovige professoren op touw gezet en gesteund door de leden der evangelische maatschappij, wat oudkatholieken en eenige vrijdenkers een overwinning behalen op de regeering?

Niet aan den keizer zoozeer lag de schuld; wellicht ook niet daaraan, dat — gelijk beweerd is — sommige ministers, na hun onderteekening, achterom tegengewerkt hebben: maar meer aan 's keizers valsche raadgevers en, met name, aan den heer Von Helldorf, die door Von Ballestrem niet, doch door de conservatieven wèl genoemd werd.

Hoe nu moet de houding zijn van het Centrum tegenover den duisteren toestand, die uit deze gebeurtenis geboren werd? Voorzeker zal de keizer zijn nieuwe koers niet veranderen; maar het vertrouwen daarin is geschokt. De katholieke partij heeft op dit stuk geen zekerheid: men houde dus de oogen open.

Het doel, dat het Centrum beoogt, is de vrijheid voor de katholieke Kerk. En kan men nu zeggen, dat die vrijheid bestaat, wanneer de Jezuieten niet in Duitschland mogen terugkeeren, terwijl de anarchisten er vrijelijk rondloopen; wanneer de Kerk niet den minsten invloed heeft op de school; wanneer het ministerie en de hoofdbesturen geen enkelen katholiek dulden in haar midden?

Niet dat de verwachting, dat een schoolwet, die den godsdienst in zich opneemt, wel weder onder een anderen vorm zal voorgesteld worden, vervlogen is; maar mocht het zijn, dat het Centrum zich nu geplaatst vond tegenover het ongeloof en het omverwerpend socialisme, al zou de strijd ook twintig of meer jaren duren; het zou met dezelfde energie volhouden, als waarvan de laatste cultuurkampf-historie gewaagt.

De lezer zal begrijpen, welk een diepen indruk deze redevoering, waarvan wij den zin maar flauw weergaven, op de toehoorders moet gemaakt hebben. Ook heeft dat woord weerklank gevonden door geheel Duitschland en gaat dat het wachtwoord worden voor alle katholieken. Daarbij komt, dat de conservatieven, mannen, die met ons het geloof in den Christus belijden, evenzeer in hun verwachting bedrogen zijn en een andere houding in politiek-godsdienstige vraagstukken wenschen aan te nemen. Vandaar dat de katholieken en conservatieven, die voor den hechtsten steun der Regeering doorgingen, nu geen gelegenheid laten voorbijgaan, om hun ontevredenheid te doen blijken over het intrekken der schoolwet. Dit baart van de zijde der katholieken geen verwondering. Zij, die altijd meer of min onafhankelijk van de Regeering en steeds gewoon waren het regeerend kabinet naar eisch der omstandigheden te steunen of te bestrijden kunnen zonder opzien te verwekken den strijd weder aanbinden. Niet alzoo de conservatieven. Deze hebben altijd de partij der troon gevormd en nu zij de banden verbreekt, die haar zoo vast aan den koning en zijn ministers hechtten, begaat zij een zelfmoord.

Niet dat de conservatieven opstaan tegen den persoon des konings: dat kunnen zij niet. Maar zij onderscheiden tusschen den Soeverein en zijn raadslieden. Onder deze laatsten is een der hunnen, de heer Von Helldorf, dien zij beschuldigen, de schoolwet te hebben doen intrekken.

Na dit verraad heeft zijn partij niet geaarzeld: zij heeft Helldorf uitgeworpen. En opdat het karakter van hun protest duidelijker in het oog zou springen zonden zij te gelijkertijd een gelukwensch aan den oud-minister van eeredienst, Von Zedlitz, die viel om het verdedigen van een ontwerp, dat hun dierbaar was. Dat is den nationaal-liberalen een doorn in het oog. Waren deze eerst gekuifd met hun overwinning, nu zijn zij woedend over de houding der overwonnenen. En daar zij niet vergeten kunnen dat zij in de minderheid waren en het nog zijn, peinzen zij zich moede op de vorming van een nieuw "kartel", wat niets anders is dan de vereeniging van alle vijanden der katholieken en conservatieven; de vereeniging van "de vrienden der beschaving en vooruitgang." Zij bewijzen hierdoor, hoe waar het woord is, dat Caprivi onlangs sprak: "Van heden af is de strijd aangebonden tusschen hen die gelooven en de vijanden van elken godsdienst."

De nationaal-liberalen voeden de hoop eenige leden der conservatieve partij los te maken, de geavanceerde partijen bij zich in te lijven en zoo gezamenlijk tegen de "clericalen" op te trekken.

Het zal belangrijk zijn den strijd tusschen deze nieuwe partijgroepen uit de verte gade te slaan.

## NIEUWSBERICHTEN.

### CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 23 dezer No. 319 is aan den heer Mr. R. M. Ribbius, Voorzitter van het hof van justitie in de kolonie *Curaçao*, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar *Nederland* verleend.

—

Aan het publiek wordt hierbij bekend gemaakt dat bij gouvernementsbeschikking dd. 21 dezer No. 316/20 het navolgende is bepaald:

1°. dat de frankeerzegels van 12½ cent met de beeltenis van wijlen den koning na ultimo dezer maand niet meer verkrijgbaar zullen zijn; en

2°. dat met ingang van 1° Juni e. k. de frankeerzegels van 12½ cent met beeltenis van de Koningin verkrijgbaar zullen worden gesteld.

—

*Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:*

Guisseppe Celiberti, Wilhelmina Frans, Calorina de Henriquez, Adolfo Hanandez Hart, V. Ml. Lugs, Mina Poppe de Römer, Alfonso Riedes.

Niet voor verzending vatbaar één drukwerk geadresseerd aan Miguel Maria te Cartagena.

## FEUILLETON.

### E gefe di Amakozenan

#### SORPRESA.

*Continuación di Capitulo IV*

Ocho di su héndennan mester a acompanjéle bai. E otronan a haya orden di keda wardá, te ora e manda yamá nan. Silencioso nan a cogé camino i bien pronto nan a yegá e estancia di Rogers, amuraljá pa parti dj'atrás. Liger e bandidonan agil a subí e muralja, i bahá desapercibidamente den dje jardin tras di cas. Nan no a mirá ni un hende; calor a tené toer den nan cas. Sin ser molestá, e bandídonan a penetrá te den parti adilanti dje cas, koe tin vista riba e rio; ayi tabatin un porta koe sinembargo tabata cerrá. Tall William a ordená algún dje bandídonan di apoderanan dje habitantenan koe por ta den otro compartimentonan dje cas i di inutilizá nan; él, segui di un homber, a subí na pilar dje balcon, drentá un ventana ariba. Voz dje dos muchánan muger a haci Tall William sabi, oenda tabata kamber di Alice; lo ke a pasá e ora ayí, nos a bisá caba.

Tall William a cargá e senjorita hiba den sala abao; e otro bandido a siguiéle coe Unita. E muchá muger cafre tabata kehá i yorá; él tabata sabí mucho bon ki suerte ta speréle. Alice, algo repuesta di su promer susto, tabata procurá di inspiréle ánimo i valor.

E jefe dje bandídonan a yamá un di nan koe tabata vigilá e otro cuártonan koe no tabatin sino muger, i Tall William a reuní nan toer den e sala principal.

— "Bai trecé dos cabai, un pa e senjorita i e otro pa su camarera," él dici coe e bandido; "bo ta hiba nan na e isla i entregá nan den manoe di mi oficial van der Bilt. Biséle di vigilá e dos muchanan muger coe mucha atención i di no entregá nan na ningún hende, sinó na mi. ¡ I bo, tené bo bon cuidao di ofendé e mugernan!" Tall William dici coe un voz amenazante; "¡ nan ta formá un parti di mi botín! ¡ Bai awor!"

Alice tabata suplicá e gefe-bandido di no largá hibéle bai; su tata lo doenéle un rescate ricoe, si ta cos e largéle den su cas paterna.

— "Mi no por larga bo aki, senjorita Alice," e bandido a respondéle. "Mi ta keré di buena gana, koe bo no ta suplicá mi e favor ayi pa trecé mi den dificultad; ma ta imposible, pasobra ni bo tata ni lei lo no tin piedad coe mi. Bai anto toer na bon; ni un hende lo haci bo danjo; ¡ hasta la vista!"

Alice a largá nan hibéle; él a keda ketoe, comprendiendo koe toer su ruego lo ta inutil; Unita, yorando, tabata sigui su senjorita. Conmové Tall William a keda pará mirá nan bai; él a sacudi su cabez i suspirá. E dos bandídonan koe mester a hiba e dos senjoritanan bai, a yudá nan subí cabai, i caba nan a cogé camino.

Ainda Tall William, abismá den cordamentoe, tabata pará mirá e cabainan bai, koe di repente él kier tende un batimentoe sonoro i fuerte di klok dje torenchi chiquito, anunciando candela i alarma.

— "Maldición, ta kikò es aki awor!" e bandido a gritá. Sin duda nan a largá un hende cualké scapá fô di un dje cuártonan, i t'éle ta tocá e repique maldito pa yamá e cazadornan. ¡ Alló! muchanan, boso bini aki! él a gritá su companjeronan koe él a largá cerca rio, i koe di nan mes a bini mas acerca, ora nan a tendé e toke di candela. "¡ Aki, muchanan, tin basta cos di cogé! ¡ Liger promer nan atacá nos, toer lo ke tin, mester ta piljá!"

Coe gritoe di alegría e bandídonan rapaz e plamá den e pueblo abandoná; bien pronto bo tabata tendé gritoe di muger- i muchanan, rudamente maltratá pa e malhechornan. Nan no a respetá nada; nan tabata arrancá enfermo- i ancianonan fô di riba nan cama pa nan haja ristrá. Hasta jioenan na lechi nan a sacá, fô di wiegi, tirá abao, pa nan buscá. Baúl, caha, casji, toer cos nan a kibrá i despedazá pa nan piljá. Ora e bandidonan a topá coe un provisión di brandi, nan crueldad a bira peor, i den nan embriaguez i salvagismo nan a cometé crimen di más atroz contra e pober víctimanan indefensa.

No menos, Tall William tabata piljá cas di Rogers. Ni un casji a keda sin ser kibrá, ni un rincón, sin ser minuciosamente examiná. Toer lo ke a parcéle bon, él a largá pone den e garósjinan koe tabata den mangasina; ya su companjeronan a alistá toer cos pa nan bai coe nan botín, ora nan kier tendé toke di algún trompet. A riendas sueltas, un destacamentoe di policía na cabai tabata biní riba e pueblo. Na su entrada, un número chiquito di nan a separá dje tropa principal, i bao di mando di un sargento anciano, nan a pasa p'atras dje aldea, bahá den e río, sin e bandidonan mirá, subi ayá banda, scondé nan curpa den yérbanan haltoe, afin di corta retirada dje malvádonan.

## VENEZUELA.

Een vreeselijk voorval had dd. hier plaats.

De trein van *La Guaira* naar *Caracas* is den 16 dezer nabij het station *Peña de Mora* door een bende revolutionairen aangevallen. Zekere Peñango en Olivo stonden aan het hoofd. Deze gaven voor, politieke gevangenen, die onder geleide van twee politieagenten zich in den trein bevonden, te willen bevrijden. Maar hun eigenlijk doel was het bemachtigen van een aanzienlijke som gelds, die de trein, naar zij meenden, voor de Bank van Venezuela medevoerde. Aan genoemd station wisten de aanvalers, geholpen door een gewetenloos telegrafist P. Sucre, door middel van het correspondeerend sinjaal den trein te doen stilstaan. Daarop losten zij eenige geweerschoten op de reizigers, waaronder zich vele vrouwen en kinderen bevonden. Dank zij de manmoedige en onverschrokken houding van den minister van oorlog, Generaal J. F. Sarria, die zich in den trein bevond, had de brutale aanval geen ernstige gevolgen. Met een revolver van een der passagiers gewapend schoot hij twee der aanvalers achter elkander neder, waarbij een der hoofdlieden, Olivo. Hierop kozen de anderen het hazenpad. Intusschen hadden de gevangenen hun kans waargenomen en waren in de ontstane verwarring ontvlucht. De trein zette hierop zijn weg voort. Men heeft van uit de hoofdstad manschappen gezonden om de misdadigers te achtervolgen.

— Over den opstand te Tocuyo, waarvan schipper Bruno Todé een algemeen geacht ingezetene van Bonaire het slachtoffer werd, worden de volgende bijzonderheden vermeld:

De opstandelingen werden geleid door de gelijkgezinde opgeruigde soldaten, waartoe het meerendeel van het garnizoen der stad, onder bevel staande van den kolonel Oramas Garcia, behoorde en rekenden op de hulp van de trouwelooze generaals Mora en Morales y Aular.

Het gelukte den kolonel aan boord van de golet "El Amor," van schipper Bruno Todé, zich aan de eerste woede der samenzweerders te onttrekken. Maar de spoorwegmaatschappij leende den opstandelingen haar stoomboot "Tocuyo" en met zestig gewapenden bemand zette deze het zeilvaartuig na. Op het oogenblik dat de kolonel Garcia uit de kajuit trad en verklaarde zich over te geven, brandden op de stoomboot eenige geweerschoten los en viel hij doodelijk getroffen neder; hetzelfde lot onderging nagenoeg op hetzelfde oogenblik schipper Todé, die nochtans aan het hem beteekende bevel om bij te draaien had voldaan.

## NEDERLAND.

Den 5den Mei vertrokken van Amsterdam per stoomschip "Oranje Nassau," kapt. V. d. Est, naar de missie van Suriname, de WelEerw. Heer H. Bekkers en de Eerw. frater P. Winter beiden van de Congregatie des Allerh. Verlosser; met die zelfde gelegenheid vertrokken voor de missie van Curaçao, den Eerw. Pater H. Baars, met de zes zusters Dominicanessen bestemd voor het Jongensweeshuis te Santa Rosa alhier, en de Eerw. Heer Drabbe met de Eerw. Fraters Macarius, Maxentius, Marcus, Wigbertus alle uit de Congregatie van O. L. V. Moeder van Barmhartigheid te Tilburg, met het doel hunne medebroeders, die aan het Collegie Sto. Tomas werkzaam zijn, in hunne arbeid bij te staan.

De namen der bovengenoemde EE. ZZ. Dominicanessen zijn: Zr. Elisabeth, W. C. A. Wittkoff: Zr. Louisa, Mariana Beukers: Zr. Gabriela, M. Braun; Zr. Agatha, P. Emans: Zr. Eufrosina, J. v. d. Brink: en Zr. Cunera, M. Weber.

## BUITENLAND.

**Rome.**— Behalve de kardinalen Richard en Foulon die reeds te Rome geweest zijn, zullen de overige Fransche kardinalen binnenkort naar Rome komen, daar de Paus met hen wenscht te beraadslagen. Leo XIII staat op het punt een zeer gewichtige beslissing te nemen, en daarom wil hij eerst de hoofden van den Franschen clerus spreken.

De aartsbisschop van Rouaan is reeds te Rome aangekomen.

— De *Daily Graphic* meldt, dat de Gouden Roos, die de Paus elk jaar aan een katholieke vorstin zendt, ditmaal gezonden is aan koningin Amelie van Portugal, dochter van den graaf van Parijs.

**Italie.**— Te Genua is een aanslag gearresteerd, die het gewaad van een ordegeestelijke droeg, in de hoop de politie te misleiden, door wie hij sinds lang werd vervolgd. De gevangene is een Franschman en een gevaarlijk dweper.

**Duitschland.** — De dagbladen van Berlijn melden, dat gedurende het verblijf des keizers bij baron Von Stumm, het feestmaal met wijnen en toebehooren geleverd is door een huis van Berlijn.

Bijzondere waggons zijn te dien einde naar het kasteel Halberg gezonden. De kosten van dit feestmaal bedroegen, naar men verzekert, meer dan 7000 mark.

— Uit Duitschland komen weer allerlei onthullingen. Op de eerste plaats: de mededeeling van de *Hamburger Nachrichten*, het tegenwoordige lijfblad van prins Bismarck, dat voor den plotselingen val van den prins tusschen keizer Wilhelm II en den ouden rijkskanselier reeds besloten was, dat Bismarck langzamerhand, het eene na het andere, zich uit zijne ambten zou terugtrekken. Eene splitsing als heeft plaats gehad, tijdens de jongste crisis, zou, zoo was de afspraak, toen hebben plaats gevonden. Bismarck zelfs vestigde toen de aandacht des keizers op Caprivi, op wien het oog des keizers trouwens ook reeds door anderen was gevestigd. Bismarck noemde hem voor het presidium van het Pruisisch Kabinet. Bismarck zou rijkskanselier zijn gebleven en zijn zoon Herbert zou minister van Buitenlandsche Zaken zijn geworden. Deze schikking zou voorloopig en bij wijze van proef hebben bestaan tot de volgende verkiezing voor den Rijksdag. Bismarck's keuze was op Caprivi gevallen, omdat toentertijd de „politiek der verzoening" nog niet was ingevoerd en dewijl een binnenlandsche strijd hem, na het mislukken der socialistenwet, noodig en onvermijdelijk scheen. In den conservatieven soldaat Caprivi nu zag Bismarck den man „om aan liberaliseerende en civilistische invloeden in het ministerie het hoofd te bieden."

Men ziet in deze onthulling de verklaring van Bismarck's toorn, toen hij plotseling aan den dijk werd gezet.

Een andere onthulling wordt gedaan door den bekenden anti-semitischen rector Ahlwardt, dien men tot zekere hoogte een dubbelganger van den redacteur der *Westf. Volksztg.* Fussangel zou kunnen noemen. De heer Ahlwardt, die reeds vroeger van zich deed spreken door merkwaardige onthullingen omtrent financieele knoeierijen, heeft thans een brochure in het licht gegeven, waarin hij beweert, dat de welbekende wapenfabriek van Löwe & C°., te Berlijn, bij spoedige levering van 425 000 stuks van het nieuwe geweer (model 88) aan de Duitsche regeering zich aan ergerlijke ongeregeldheden heeft schuldig gemaakt; dat er bij de aflevering bedriegerijen en omkooperijen hebben plaats gehad; dat er bij de officieele stempeling der geweren dergelijke vervalschingen zijn begaan als bij de Bochumer spoorwegrails; dat een derde gedeelte der geleverde geweren voor den oorlog niet bruikbaar zijn, enz. De heer Ahlwardt noemt daarbij 27 personen, die bij de levering betrokken waren en naar hij zegt als getuigen voor de rechtbank zijne beschuldigingen kunnen staven. Hij heeft tevens alle stukken te dier zake aan den officier van justitie gegeven. Daar de firma Löwe & C°. tot de meest gerenommeerde firma's in dat vak behoort, en daar de geheele zaak ook het militair bestuur ten nauwste aangaat, zal natuurlijk eene scherpe gerechtelijke vervolging niet achterwege kunnen blijven, zoodat de heer Ahlwardt wel spoedig van zijne beschuldigingen rekenschap zal hebben te geven, wat hij ook verlangt.

Zooals men weet is het den heer Fussangel indertijd slecht gegaan bij zijne onthullingen in zake de vervalschingen te Bochum. Hij *bewees*, dat zijn beschuldigingen op goede gronden berustten en werd toch ... in de gevangenis geworpen, terwijl de beschuldigde nog altijd ongedeerd rondloopt!

**Frankrijk.** — Te Parijs heeft iemand een huis gestolen, niet den inhoud, maar het gebouw zelf. Het geval kwam te berde in een zitting van den gemeenteraad. Een der leden stelde voor, een stuk grond te koopen dat naast een huis gelegen was, hetwelk aan de gemeente behoorde. De heer Grébauval stond daarna op en vroeg aan den wethouder van openbare werken of het huis nog wel bestond.

„Ja zeker, het bestaat," antwoordde de wethouder. „Welnu" hernam de heer Grébauval, „ik woon in de nabijheid en kan verklaren dat gisterenmorgen het huis niet meer te zien was." Deze mededeeling wekte groote hilariteit, maar het geval werd weldra opgehelderd. In het bewuste huis woonde iemand, die vanwege het gemeentebestuur herhaaldelijk om achterstallige huur was aangemaand. In plaats van die te betalen brak hij het huis echter af en bouwde het weer op, stuk voor stuk, op een andere plek gronds die zijn eigendom was.

De gemeenteraad vond het denkdeeld zoo eigenaardig, dat besloten werd den man niet te vervolgen wegens zijn diefstal, vooral daar men indertijd het huis toch voornamelijk om den grond had gekocht.

— Dinsdagavond 26 April is ter gelegenheid van eene tentoonstelling te Toulon een luchtballon opgelaten met den luchtvaarder Marche, zijne tante en een industrieel. Een sterke wind dreef den ballon naar Hyères en ten slotte viel hij in de golf van Badine. De luchtreizigers zijn halfverdronken door visschers en zeelieden van eene kanonneerboot gered. Een der heeren heeft men volgens sommige berichten niet meer kunnen bijbrengen.

— Uit Laon wordt gemeld dat de machinist eener locomotief, die aldaar voor het station manoeuvreerde, eensklaps, op 't oogenblik dat hij kolen in 't vuur wilde werpen, een pakje bemerkte dat hij gelukkig wegnam.

Hij vond in het pakje vijf dynamietkardoezen, die met een lont omringd waren. Men heeft aanstonds het vuur van de locomotief uitgedoofd en de kolen onderzocht. Men heeft niets verdachts meer gevonden.

't Is waarlijk een wonder dat de kardoezen niet in 't vuur zijn terecht gekomen.

Men vermoedt dat de kardoezen voortkwamen van een diefstal te Hirsson.

— Na de ontploffing bezocht de president der Republiek in het hospitaal St. Louis de slachtoffers van het koffiehuis waar Ravachol gevat werd. De heer Carnot was vergezeld van generaal Bruyères en een ordonnance-officier.

De president werd door den directeur en de geneesheeren van het gesticht ontvangen. Dr. Péan stelde achtereenvolgens aan den heer Carnot voor: Very, de nu reeds overleden ongelukkige restaurateur, Hamond en Gaudon, die zich op het oogenblik van de ramp in de restau-

---

Toer e agentenan di policia tabata solde bieuw i valiente: manera un rayo fo di un cielo sereno, nan a cai riba e bandidonan, demasiado abismá den nan ocupación pa por a mira e destacamento, bini i pa por a keré di ser sorprendé. Furioso na vista di tanta destrucción i na presencia dje casnan na candela, e soldanan a poné manoe na obra sin clemencia alguna: nan tabata tirá i kap tumbá; nan no a perdoná ni un dje bandidonan koe mayor parti tabata boerachi é incapaz di defendé nan curpa. Algún di nan, menos trastorná di brandi, a lográ di reuní nan coe nan gefe den cas di senjor Rogers; Tall William a largá cerá porta i él a toemá toer medida pa defendéle te na último.

Capitán Akres, comandante di policia di frontera, a haja sabi pa un di su spionnan, koe, según nos a mirá den un capítulo anterior, tabata testigo ocular di ruina dje habitación di Van Reenen,— koe Tall William a alehéle na direcoión dje colonia di misionero, i riba e noticia ayi, él a sali un bê coe su hendenan. Pa no keda dwale na duda den mondi, él a buscá promer pista dje bandidonan, i e tempoe empleá na esai, a strobéle di yegá más promer na e pueblo di misionero. Den esperanza di caba awor coe e piljerianan di Tall William, Akres a toemá toer medida pa cogé e homber peligroso. Mientras un destacamento dje soldanan, secundá pa habitántenan dje pueblo, tabata procurá paga e candela, capitán Akres a rondoná e cas principal coe sobrá di su tropa; cada paloe, cada punta di muralja mester a sirbiélé di parapeto. Entretanto Tall William també a toemá su precaución; él a largá habrí tronera den dak i den muráljanan pa él por tirá riba su agresornan. Pórtanan á ser trincherá coe e garosjinan cargá. Algún dje bandidonan a subi riba e garósjinan, kedá entretené e sitiadornan coe un tiroteo vivo, ma e soldanan a sigui ta avanzá sin dispará un tiroe. Capitán Akres a intimá e bandidonan di entregá nan i di no agravá nan crimennan, haciendo un resistencia tenaz. El a adverti nan koe nan ta toer cercá, i parcé esai a haci algún impresión riba e sitiádonan. ¡Nan a comprendé koe nan posición tabata desesperada; leeuw di nan cabai, rondoná dje valiente soldanan di frontera, mientras e cazadornan toer por regresá, no a keda nan otro cos di haci — si á lo menos nan kier conservá nan vida — sinó di entregá nan na e forza armada koe en todo caso lo defendé nan provisoriamente contra furia i venganza husta dje colonistanan. Ya nan a cerrá cabez ta deliberá, ora un tiroe a sali fó di carabina di nan gefe; e bala a pasá pegá coe Akres su pechi, matá e trompetero pará su tras. Primiendo su manoe riba su corazón, él a zak abao, i su compañjeronan a dal un gritoe di rabia. E bandidonan a comprendé, koe ya no a keda nan ningún esperanza más di conservá nan vida, i koe lo ke a sobrá nan awor ta, di vendé nan vida asina cara posible. Bala tabata yobé awor riba cas. Di toer banda e sitiadornan tabatá tirá; tras di cada rama, tras di cada paloe, bo tabata mirá fogonazo dje carabinanan Minié, vivamente correspondé pa e bandidonan; aire a yená koe humo di polvo. De vez en cuando bo tabata tendé gritoe di un herido; tantoe yérbanan ayá fó, como piso dje cas a yená coe sanger. E sitiadornan tabata avanzá más i más, i ya capitán Akres tabata bai asaltá e muralja, ora, apesar di boroto dje sitio, él kier tendé pía di hopi cabai ta bini.

Coe un vista koe Akres a tirá liger pa tras, él a convencé su mes, koe ta hende amigo, esnan koe ta bini. E aldeanonan koe a sali tan contentoe a alegre mainta na persecución dje leónnan, tabata bolbé. Gordon na nan cabez. Su cabai pretoe ta cubri coe espuma: e fiel Hector ta coeri pa delanti, fó di su rosea, su lenga afó. Gordon a yegá di promer cerca Akres: Su wówonan hanchoe habri di spantoe ta pidiendo esplicación di lo ke te pasá, pasobra su lenga, paralizá di susto, ta nengá su servicio.

Na dos tres palabra, Akres a participá e cazadornan, situación di cos. Nos lo poerba di haci lo imposible, si nos intentá di describi desesperación, furia dje cazadornan. Cada un di nan a purá bai nan cas pa nan inponé nan di lo ké a pasá coe nan familia. Nan á lo menos tin e consuelo di bolbe mirá nan esposa, nan jioe; ma Alice su tata anciano ta lamentá en vano su jioe querida, i Gordon ta para, como petrificá, un banda dje viejo. Grito di yoramentoe di Rogers ta rankéle dje postración koe e noticia terrible a causéle. Amorosamente, ma coe un voz tremula, él dici:

—"¡ Tranquilizá bo, papá! Toer cos por arreglá ainda. Lo mi papiá coe Tall William; en todo caso lo él keda contento coe un rescate considerable."

*El ta continuá.*

ratiezaal bevonden, mejuffrouw Véry, haar kindje en de keukenmeid. Met veel belangstelling stelde de president zich op de hoogte van den toestand der ongelukkigen.

De heer Carnot schonk aan de familie Véry 1000 frs., 500 frs. aan Hamonod en Gaudon, en aan de keukenmeid 100 frs.

— Te Parijs is Woensdag 27 April onder voorzitterschap van den heer Attout-Tailfer de internationale photographie-tentoonstelling plechtig geopend.

Deze tentoonstelling is prachtig en zal wegens de buitengewone deelneming, die alle verwachting overtreft, uitmuntend slagen.

De Russische afdeeling en die van al de groote kunstinrichtingen van Frankrijk behalen ongetwijfeld een groot succes. Ingevolge een reeds meermalen geuite wensch, heeft de directie met den heer Gabriel Marie de Lente- en Zomerconcerten georganiseerd, die het hunne tot het welslagen der tentoonstelling zullen bijdragen.

Op den dag der opening werd er niemand toegelaten dan zij, die voorzien waren van een uitnoodigingsbewijs; maar sedert Donderdag is de toegang voor het publiek opengesteld.

**Spanje.** — De Spaansche regeering heeft 100.000 pesetas naar Bilboa gezonden om onder de werklooze arbeiders uit te deelen en alzoo de rustverstoringen ten gevolge van gebrek aan werk tegen te gaan.

**Rusland.** — Een Warschausch blad brengt een zeer belangrijk bericht, dat door alle katholieken over de geheele wereld met vreugde zal begroet worden. De *Kuryer Polski* meldt, dat de czaar een buitengewone vergadering heeft belegd, waartoe de czarowitz, zijn zoon, en groothertog Wladimir, zijn broeder, waren uitgenoodigd. Naar aanleiding van het in die vergadering besprokene heeft de czaar besloten, om in zeker aantal arrondissementen van Polen het katholieke godsdienstige onderricht in de nationale Poolsche taal te herstellen.

Pobiedonowitz, de president der H. Synode, en minister Deljanow verzetten zich heftig tegen de aan de katholieken toegestane concessie. Bij het einde der vergadering ontving de czaar Mgr. Kozlowski, den nieuwen katholieken aartsbisschop van Mohilef, bij zich ten gehoore en zei hem: "Ik heb de vrijheden mijner katholieke onderdanen uitgebreid. Ik hoop dat zij er geen misbruik van zullen maken."

— De Keizerin van Rusland zond aan hare moeder de Koningin van Denemarken, een geschenk, ter gelegenheid van haar gouden bruiloft, en wel een span van zes sneeuwwitte hengsten. Het is eerst na lang zoeken en ten koste van zeer veel geld gelukt dat span aan te koopen uit de verschillende Russische stoeterijen.

**Oostenrijk.** — Men heeft onlangs te Agram een Etruskisch handschrift gevonden, dat van veel belang is voor de studie van de taal der Etrusken. Het perkament was met andere stroken gewikkeld om een oud-Egyptische mummie, welke aan het stedelijk museum geschonken was en welke men daar van hare windselen ontdeed. Dit handschrift, dat 1200 woorden bevat, zal het belangrijkste Etruskisch manuscript zijn, dat men kent. Het handschrift van Perugia, tot dusver als het belangrijkste beschouwd, bevat slechts 125 woorden.

**Servie.** — Een vreeselijke gebeurtenis heeft onlangs te Semendria in Servië plaats gehad. De korporaal der artillerie Ilia Konstantinovitch had herhaaldelijk gedroomd, dat onder een der vestingtorens een groote schat was verborgen. Om den schat te voorschijn te brengen, moest men de plaats besprenkelen met het bloed uit een menschenhart. Dan moest het hart weer in het lichaam worden gelegd, en men vond vervolgens bij het opgraven niet alleen een groote ijzeren kist met den verborgen schat maar ook een glazen flesch, waarin een wondermiddel zich bevond. Uit dit middel behoefde men maar even het lichaam, waaruit het hart was genomen, te besprenkelen, om het weer levend te maken. De korporaal vertrouwde zijn geheim toe aan den artillerist Basilie Radoelovitch en verzocht dezen zich te laten dooden, opdat met zijn bloed de schat kon worden gevonden. De artillerist was echter niet te overtuigen. Hij achtte zijn herleving niet voldoende verzekerd en sloeg dus het menschlievend voorstel af. De korporaal was nu zelf bereid zich te laten dooden, en de artillerist was toen wel gezind, dat voorstel van zijn superieur aan te nemen. Op Zondagnacht te 11 uur verlieten beiden heimelijk de vesting en gingen zij naar de bedoelde plaats. De korporoal lichtte den soldaat nog eens over alle bijzonderheden in, ontkleedde zich dan en liet zich gewillig, met een door hem zelf geslepen mes, den hals afsnijden. De soldaat deed juist zooals hem was gezegd en begon ijverig te graven. Hij groef den geheelen nacht door, het zweet parelde hem op het gelaat, maar hij vond noch de ijzeren kist, noch de flesch met het wonderelixer. Uitgeput van schrik en vermoeienis viel hij in zwijm. Voor den rechter van instructie te Semendria vertelde hij het gebeurde op de bovengenoemde wijze. De getuigenissen schijnen de waarheid van het verhaal te bevestigen. Het ministerie van oorlog schijnt echter te twijfelen en heeft daarom Radoelovitch laten opsluiten, daar het de mogelijkheid niet acht buiten gesloten, dat de soldaat de geheele geschiedenis heeft verzonnen en den korporaal heeft vermoord.

**Amerika.** — Eenige dagen geleden ontving zekere James Mo-Nabb te Kalamazoo, Michigan, een brief die een-en vijftig jaren geleden door zijn broeder uit Mobile, nl. op 29 Dec. 1840, verzonden was. De brief werd opgezonden naar Caledonië, Livingston country, N. Y." naar welke plaats de brief, dan ook oorspronkelijk gericht was geweest doch er was geen uitleg bij waar de brief al dien tijd gezworven had. De schrijver van den brief overleed drie jaren geleden in Californië en thans zijn alle personen, die de schrijver in zijn brief aanhaalt, overleden. De brief was zelfs geschreven voor nog de postzegels in gebruik waren.

— Kardinaal Gibbons heeft aan het Amerikaansche episcopaat het volgend schrijven bericht:

"Mijne opmerkzaamheid is erop gevestigd, dat het hoogst passend zou zijn, den 12n Oct. a. s. ter herinnering aan de ontdekking van Amerika met bijzondere godsdienstige plechtigheid te vieren. De aartsbisschop van New-York en andere prelaten en ook leeken hebben mij verzocht, mij tot het episcopaat te wenden, opdat de bisschoppen in deze aangelegenheid het initiatief zouden nemen en in alle bisdommen op dezen dag een bijzondere godsdienstoefening gehouden werd.

„Ook was men van meening, dat aan dit godsdienstig feest zeer goed des avonds een burgerlijke festiviteit zich kon paren. Het gemeenschappelijk voorgaan van het episcopaat zou den glans der feestelijkheid verhoogen en den dag bijzonder luisterrijk doen zijn. Ik behoef zeker niet te zeggen, dat ook ik dit plan ben toegedaan."

— Onlangs staken een onderwijzer en tien leerlingen eener school in een zeilboot te Boston van wal, om naar Thompson's eiland, waar zij thuis behoorden, terug te keeren. Die tocht was meermalen ondernomen en had nooit eenig gevaar opgeleverd. Nu echter sloeg de boot in het gezicht van het eiland plotseling om. Allen klemden zich aan het vaartuig vast en hielden zoodoende het hoofd boven water.

Daar de kust verlaten was en geen andere booten in de nabijheid waren, zonken achtereenvolgens, na een doodstrijd van vele uren, de onderwijzer en acht der leerlingen in de diepte. Twee leerlingen, die zich aan de boot konden blijven vastklemmen, werden gered.

## VERSCHEIDENHEDEN.

Voor eenigen tijd werd te Parijs tusschen den graaf d' Auvillier en den baron Richepin een weddenschap aangegaan dat, van de 100 blinden, die te Parijs bedelen, er meer dan de helft kunnen zien. De weddenschap betrof eene som van 50,000 francs. Richepin, gevolgd door vier getuigen, begaf zich op een der boulevards, en bij een blinden man gekomen, haalde hij een revolver uit den zak en legde op den man aan. De blinde, denkende dat hij met een krankzinnige te doen had, sprong op en liep weg zoo hard hij maar kon. Tachtig van de honderd blinden gingen, bij het zien van Richepin's dreigende beweging met den revolver, aan den haal.

Een treurspel werd onlangs in een gerechtzaal te Nagdur, in Engelsch Indië afgespeeld. Daar stond namelijk een van moord beschuldigd gevangene voor den rechter. Op een tafeltje lag de bijl, waarvan de moordenaar zich bediend had. Nauwelijks was het verhoor begonnen of de gevangene sprong behendig over de afscheiding, die hem van de rechters scheidde, greep de bijl en velde, vóór iemand het kon verhinderen, er den voorzitter mede neder. De schurk hief den arm op om een tweeden slag te doen, maar de kolonel Thomas pakte hem beet en wist hem, na een hevige worsteling, de bijl te ontrukken. Dadelijk werd de zitting natuurlijk geschorst en de gevangene werd geboeid naar de gevangenis overgebracht.

Omtrent het afgekeurde Engelsche oorlogsschip *Excellent*, dat bestemd is om te worden gesloopt, en te Rotterdam is aangekomen, kunnen wij het volgende meedeelen:

De drie-dekker *Excellent*, vroeger den naam dragende van *Queen Charlotte*, werd in 1810 te water gelaten, zeven jaar nadat de kiel was gelegd. Bij het bombardement van Algiers in 1816, voerde het schip de vlag van Lord Exmouth. De *Queen Charlotte* ankerde vijftig yards van het havenhoofd en schoot met haar derde baterrij de borstweringen weg, die aan de zuidzijde waren opgeworpen. Vervolgens richtte zij haar vuur op de batterijen aan de stadspoort met het resultaat, dat kanon na kanon naar beneden tuimelde. Toen het laatste viel, zag men een Algerijnsch opperhoofd op de puinhopen dreigend de vuist naar het schip uitsteken, welks kanonnen een versterking hadden vernield, die tot nog toe als onneembaar werd beschouwd.

Toen men voor de Engelsche marine een gelegenheid om het vuren te leeren in het leven riep, was het eerste schip, dat voor dit doel werd gekozen, de oude *Excellent*, die zich bij den slag van Kaap St. Vincent zoo had onderscheiden. De volgende was de *Boyne* en de derde de tegenwoordige oude *Queen Charlotte*.

(*Scheepvaart*.)

De Katedraal van Antwerpen heeft een nieuw Orgel cadeau gekregen, dat 6000 pijpen heeft en 90 registers en vier toetsborden. Het is zoo zwaar, dat de galerij, die het vroegere orgel droeg, is moeten weggenomen worden en een geheel nieuwe in de plaats is gekomen. De blaasbalg wordt gedreven door een gasmotor van drie paardekracht.

In de nabijheid van de brievenbus in Charing Cross te Londen is een zelfwerkend toestel tot verzameling van brieven opgericht, die door het postkantoor als *expresse* verzonden zullen worden. De toestel staat in electrische verbinding met het, tegenover het spoorwegstation, gelegen telegraafkantoor. Werpt men een penny in den spleet en trekt men aan een schuif, dan ontvangt men een briefomslag. Deze bevat nog een tweeden witten briefomslag en een kaart. Men schrijft de voorgenomen mededeeling op de kaart, hult deze dan in den witten omslag en steekt den laasten met het op 3 pence per mijl vastgestelde port in den bruinen omslag. Het geheel wordt dan in de sleuf van den toestel geworpen. Door den electrischen toestel wordt een teeken naar het telegraafkantoor gezonden, vanwaar men, dan dadelijk een bode uitzendt, om de ingeworpen brieven op te zamelen.

Te Parijs is bij het schoonmaken van een regenbak in den wand daarvan een gat gestooten, dat toegang tot een onderaardsche gang bleek te verleenen. Die gang leidde naar een vertrek, waar men een soldaat en een officier van de oude nationale garde vond. De soldaat leunde met den rug tegen den muur en de officier zat met over de borst gekruiste armen voor eene tafel waarop glazen en eene flesch stonden. Beide personen schenen in sluimerende houding te zijn gestorven. Men vermoedt dat beiden in 1870 in de onderaardsche ruimte de wijk genomen hebben voor de Duitschers, en dat later de zijwand instortte. Het volk denkt echter natuurlijk dat de Duitschers den wand dicht metselden om de twee Franschen te laten omkomen!

De grootste courant van de wereld bevindt zich in het couranten-museum te Aken. Het is de *Illuminated Quadruple Constellation*, die in 1859 in New-York is verschenen. Het formaat is dat van een biljart, acht en een halve voet lang en zes voet breed. Deze courant verscheen bij gelegenheid der viering van de onafhankelijks-verklaring. Zij bevat acht bladzijden ieder met dertien kolomen, die elk ruim twaalf decimeters lang zijn. Het papier van het blad, dat eenmaal in de honderd jaar verschijnt, is zeer duurzaam en sterk en buitengewoon zwaar. Veertig personen hebben acht weken lang achtereen gewerkt om dit nummer tot stand te brengen. Indertijd kostte het exemplaar 50 ct. en er werden er 28000 gedrukt, waarvan er nu wel niet veel meer over zullen zijn.

De tekst, die met fraaie houtgravures is versierd, zou een flink quarto boekdeel vullen. 't Merkwaardigste is dat er noch reclame-artikelen, noch advertentiën in staan.

De kleinste courant ter wereld, *El Telegramma*, die in Guadalajara (Mexico) verschijnt, gaat ongeveer 200 maal in dit reuzen-exemplaar.

Francisco d' Andrade zong don Juan te Franckfort. Hij moest de champagne-aria drie malen zingen en deed dit den eersten keer in 65, den tweeden keer in 68, den derden in 63 seconden. De aria bevat 160 maten, elke maat vier achtsten, dus zong d' Andrade tien achtsten in de seconde. En stelt men drie lettergrepen op elke maat, dan geeft dat 480 lettergrepen, of gemiddeld 240 woorden, die d' Andrade in ongeveer een minuut zong! Zelfs in dezen tijd van electriciteit mag het respectabel heeten.

Zeker Rumeensch landeigenaar, de heer Protopeso, heeft een aardige manier verzonnen om kiezers te verlokken hunne stem op hem uit te brengen. Hij deelde onder hen uit een paar kaplaarzen, doch slechts de rechterlaars, met de belofte, dat hij ook den linker zou geven als hij gekozen werd.

Eene eigenaardige overeenkomst heeft de post-administratie der republiek Nicaragua met eene New-Yorker firma voor de levering der voor de post- en telegraafdiensten noodige zegels gesloten. De firma heeft zich verbonden alle post- en telegraafzegels gedurende 10 jaar kosteloos aan de republiek Nicaragua te leveren, onder voorwaarde, dat, de uit den omloop teruggetrokken, oude zegelsoorten der republiek aan de firma toebehooren zullen. Men moet aannemen, dat de New-Yorker firma in den verkoop der oude zegelsoorten van de republiek ruimschoots vergoeding voor hare diensten vinden zal.

## ADVERTENTIEN.

## VENEZUELA.

Een vreeselijk voorval had dd. hier plaats.

De trein van *La Guaira* naar *Caracas* is den 18 dezer nabij het station *Peña de Mora* door een bende revolutionairen aangevallen. Zekere Peñango en Olivo stonden aan het hoofd. Deze gaven voor, politieke gevangenen, die onder geleide van twee politieagenten zich in den trein bevonden, te willen bevrijden. Maar hun eigenlijk doel was het bemachtigen van een aanzienlijke som gelds, die de trein, naar zij meenden, voor de Bank van Venezuela medevoerde. Aan genoemd station wisten de aanvallers, geholpen door een gewetenloos telegrafist P. Sucre, door middel van het correspondeerend sinjaal den trein te doen stilstaan. Daarop losten zij eenige geweerschoten op de reizigers, waaronder zich vele vrouwen en kinderen bevonden. Dank zij de manmoedige en onverschrokken houding van den minister van oorlog, Generaal J. F. Sarria, die zich in den trein bevond, had de brutale aanval geen ernstige gevolgen. Met een revolver van een der passagiers gewapend schoot hij twee der aanvallers achter elkander neder, waarbij een der hoofdlieden, Olivo. Hierop kozen de anderen het hazenpad. Intusschen hadden de gevangenen hun kans waargenomen en waren in de ontstane verwarring ontvlucht. De trein zette hierop zijn weg voort. Men heeft van uit de hoofdstad manschappen gezonden om de misdadigers te achtervolgen.

— Over den opstand te Tucacas, waarvan schipper Bruno Todé een algemeen geacht ingezetene van Bonaire het slachtoffer werd, worden de volgende bijzonderheden vermeld:

De opstandelingen werden gesteund door de gelijkgezinde oproerige soldaten, waartoe het meerendeel van het garnizoen der stad, onder bevel staande van den kolonel Oramas García, behoorde en rekenden op de hulp van de trouwelooze generaals Mora en Morales y Aular.

Het gelukte den kolonel, aan boord van de golet "El Amor," van schipper Bruno Todé, zich aan de eerste woede der samenzweerders te onttrekken. Maar de spoorwegmaatschappij leende den opstandelingen haar stoomboot "Tocuyo" en met zestig gewapenden bemand zette deze het zeilvaartuig na. Op het oogenblik dat de kolonel García uit de kajuit trad en verklaarde zich over te geven, brandden op de stoomboot eenige geweerschoten los en viel hij doodelijk getroffen neder; hetzelfde lot onderging nagenoeg op hetzelfde oogenblik Schipper Todé, die nochtans aan het hem beteekende bevel om bij te draaien had voldaan.

## NEDERLAND.

Den 5den Mei vertrokken van Amsterdam per stoomschip "Oranje Nassau," kapt. V. d. Elst, naar de missie van Suriname, de WelEerw. Heer H. Rekken en de Eerw. frater P. Winter beiden van de Congregatie des Allerh. Verlossers; met die zelfde gelegenheid vertrokken voor de missie van Curaçao, den Eerw. Pater H. Baars, met de zes zusters Dominicanessen bestemd voor het Jongensweeshuis te Santa Rosa alhier, en de Eerw. Heer Drabbe met de Eerw. Fraters Macarius, Maxentius, Marcus, Wigbertus alle uit de Congregatie van O. L. V. Moeder van Barmhartigheid te Tilburg, met het doel hunne medebroeders, die aan het Collegie Sto. Tomas werkzaam zijn, in hunne arbeid bij te staan.

De namen der bovengenoemde EE. ZZ. Dominicanessen zijn: Zr. Elisabeth, W. C. A. Witthoff; Zr. Louisa, Mariana Beukers; Zr. Gabriela, M. Braun; Zr. Agatha, P. Emans; Zr. Eufrosina, J. v. d. Brink; en Zr. Cunera, M. Weber.

## BUITENLAND.

**Rome.**— Behalve de kardinalen Richard en Foulon die reeds te Rome geweest zijn, zullen de overige Fransche kardinalen binnenkort naar Rome komen, daar de Paus met hen wenscht te beraadslagen. Leo XIII staat op het punt een zeer gewichtige beslissing te nemen, en daarom wil hij eerst de hoofden van den Franschen clerus spreken.

De aartbisschop van Rouaan is reeds te Rome aangekomen.

— De *Daily Graphic* meldt, dat de Gouden Roos, die de Paus elk jaar aan een katholieke vorstin zendt, ditmaal gezonden is aan koningin Amelie van Portugal, dochter van den graaf van Parijs.

**Italie.**— Te Genua is een anarchist gearresteerd, die het gewaad van een ordesgeestelijke droeg, in de hoop de politie te misleiden, door wie hij sinds lang werd vervolgd. De gevangene is een Franschman en een gevaarlijk dweper.

**Duitschland.** — De dagbladen van Berlijn melden, dat gedurende het verblijf des keizers bij baron Von Stumm, het feestmaal met wijnen en toebehooren geleverd is door een huis van Berlijn.

Bijzondere waggons zijn te dien einde naar het kasteel Halberg gezonden. De kosten van dit feestmaal bedroegen, naar men verzekert, meer dan 20,000 mark.

— Uit Duitschland komen weer allerlei onthullingen. Op de eerste plaats: de mededeeling van de *Hamburger Nachrichten*, het tegenwoordige lijfblad van prins Bismarck, dat vóór den plotselingen val van den prins tusschen keizer Wilhelm II en den ouden rijkskanselier reeds besloten was, dat Bismarck langzamerhand, het eene na het andere, zich uit zijne ambten zou terugtrekken. Eene splitsing als heeft plaats gehad, tijdens de jongste crisis, zou, zoo was de afspraak, toen hebben plaats gevonden. Bismarck zelfs vestigde toen de aandacht des keizers op Caprivi, op wien het oog des keizers trouwens ook reeds door anderen was gevestigd. Bismarck noemde hem voor het presidium van het Pruisisch Kabinet. Bismarck zou rijkskanselier zijn gebleven en zijn zoon Herbert zou minister van Buitenlandsche Zaken zijn geworden. Deze schikking zou voorloopig en bij wijze van proef hebben bestaan tot de volgende verkiezing voor den Rijksdag, Bismarck's keuze was op Caprivi gevallen, omdat toentertijd de „politiek der verzoening" nog niet was ingevoerd en dewijl een binnenlandsche strijd hem, na het mislukken der socialistenwet, noodig en onvermijdelijk scheen. In den conservatieven soldaat Caprivi nu zag Bismarck den man „om aan liberaliseerende en civilistische invloeden in het ministerie het hoofd te bieden."

Men ziet in deze onthulling de verklaring van Bismarck's toorn, toen hij plotseling aan den dijk werd gezet.

Een andere onthulling wordt gedaan door den bekenden anti-semitischen rector Ahlwardt, dien men tot zekere hoogte een dubbelganger van den redacteur der *Westf. Volksztg.* Fussangel zou kunnen noemen. De heer Ahlwardt, die reeds vroeger van zich deed spreken door merkwaardige onthullingen omtrent financieele knoeierijen, heeft thans een brochure in het licht gegeven, waarin hij beweert, dat de welbekende wapenfabriek van Löwe & C°., te Berlijn, bij spoedige levering van 425,000 stuks van het nieuwe geweer [model 88] aan de Duitsche regeering zich aan ergerlijke ongeregeldheden heeft schuldig gemaakt; dat er bij de aflevering bedriegerijen en omkoopingen hebben plaats gehad; dat er bij de officieele stempeling der geweren dergelijke vervalschingen zijn begaan als bij de Bochumer spoorwegrails; dat een derde gedeelte der geleverde geweren voor den oorlog niet bruikbaar zijn, enz. De heer Ahlwardt noemt daarbij 27 personen, die bij de levering betrokken waren en naar hij zegt als getuigen voor de rechtbank zijne beschuldigingen kunnen staven. Hij heeft tevens alle stukken te dier zake aan den officier van justitie gegeven. Daar de firma Löwe & C°. tot de meest gerenommeerde firma's in dat vak behoort, en daar de geheele zaak ook het militair bestuur ten nauwste aangaat, zal natuurlijk eene scherpe gerechtelijke vervolging niet achterwege kunnen blijven, zoodat de heer Ahlwardt wel spoedig van zijne beschuldigingen rekenschap zal hebben te geven, wat hij ook verlangt.

Zooals men weet is het den heer Fussangel indertijd slecht gegaan bij zijne onthullingen in zake de vervalschingen te Bochum. Hij *bewees*, dat zijn beschuldigingen op goede gronden berustten en werd toch ... in de gevangenis geworpen, terwijl de beschuldigde nog altijd ongedeerd rondloopt!

**Frankrijk.** — Te Parijs heeft iemand een huis gestolen, niet den inhoud, maar het gebouw zelf. Het geval kwam te berde in een zitting van den gemeenteraad. Een der leden stelde voor, een stuk grond te koopen dat naast een huis gelegen was, hetwelk aan de gemeente behoorde. De heer Grébauval stond daarna op en vroeg aan den wethouder van openbare werken of het huis nog wel bestond.

„Ja zeker, het bestaat," antwoordde de wethouder. „Welnu" hernam de heer Grébauval, „ik woon in de nabijheid en kan verklaren dat gisterenmorgen het huis niet meer te zien was." Deze mededeeling wekte groote hilariteit, maar het geval werd weldra opgehelderd. In het bewuste huis woonde iemand, die vanwege het gemeentebestuur herhaaldelijk om achterstallige huur was aangemaand. In plaats van die te betalen brak hij het huis echter af en bouwde het weer op, stuk voor stuk, op een andere plek gronds die zijn eigendom was.

De gemeenteraad vond het denkdeeld zoo eigenaardig, dat besloten werd den man niet te vervolgen wegens zijn diefstal, vooral daar men indertijd het huis toch voornamelijk om den grond had gekocht.

— Dinsdagavond 26 April is ter gelegenheid van eene tentoonstelling te Toulon een luchtballon opgelaten met den luchtvaarder Marche, zijne tante en een industrieel. Een sterke wind dreef den ballon naar Hyéres en ten slotte viel hij in de golf van Badine. De luchtreizigers zijn halfverdronken door visschers en zeelieden van eene kanonneerboot gered. Een der heeren heeft men volgens sommige berichten niet meer kunnen bijbrengen.

— Uit Laon wordt gemeld dat de machinist eener locomotief, die aldaar voor het station manoeuvreerde, eensklaps, op 't oogenblik dat hij kolen in 't vuur wilde werpen, een pakje bemerkte dat hij gelukkig wegnam.

Hij vond in het pakje vijf dynamietkardoezen, die met een lont omringd waren. Men heeft aanstonds het vuur van de locomotief uitgedoofd en de kolen onderzocht. Men heeft niets verdachts meer gevonden.

't Is waarlijk een wonder dat de kardoezen niet in 't vuur zijn terecht gekomen.

Men vermoedt dat de kardoezen voortkwamen van een diefstal te Hirsson.

— Na de ontploffing bezocht de president der Republiek in het hospitaal St. Louis de slachtoffers van het koffiehuis waar Ravachol gevat werd. De heer Carnot was vergezeld van generaal Bruyères en een ordonnance-officier.

De president werd door den directeur en de geneesheeren van het gesticht ontvangen. Dr. Péan stelde achtereenvolgens aan den heer Carnot voor: Véry, de nu reeds overleden ongelukkige restaurateur, Hamonod en Gaudon, die zich op het oogenblik van de ramp in de restau-

---

Toer e agentenan di policía tabata soldá bicuw i valiente; manera un rayo fo di un cieloe sereno, nan a cai riba e bandídonan, demasiado abismá den nan ocupación pa por a mira e destacamento, bini i pa por a keré di ser sorprendé. Furioso na vista di tanta destrucción i na presencia dje casnan na candela, e soldanan a poné manoe na obra sin clemencia alguna; nan tabata tirá i kap tumbá; nan no a perdoná ni un dje bandidonan koe mayor parti tabata boerachi é incapaz di defendé nan curpa. Algún di nan, menos trastorná di brandi, a lográ di reuní nan coe nan gefe den cas di senjor Rogers; Tall William a largá cerá porta i él a toemá toer medida pa defendéle te na último.

Capitán Akres, comandante di policía di frontera, a haja sabi pa un di su spionnan, koe, según nos a mirá den un capítulo anterior, tabata testigo ocular di ruina dje habitación di Van Reenen,— koe Tall William a alehéle na dirección dje colonia di misionero, i riba e noticia ayi, él a sali un bê coe su hendenan. Pa no keda dwale na duda den mondi, él a buscá promer pista dje bandídonan, i e tempoe empleá na esai, a strobéle di yegá más promer na e pueblo di misionero. Den esperanza di caba awor coe e piljerianan di Tall William, Akres a toemá toer medida pa cogé e homber peligroso. Mientras un destacamento dje soldanan, secundá pa habitántenan dje pueblo, tabata procurá paga e candela, capitán Akres a rondoná e cas principal coe sobrá di su tropa; cada paloe, cada punta di muralja mester a sirbiéle di parapeto. Entretanto Tall William també a toemá su precaución; él a largá habrí tronera den dak i den muráljanan pa él por tirá riba su agresornan. Pórtanan á ser trincherá coe e garosjinan cargá. Algún dje bandidonan a subi riba e garósjinan, kedá entretené e sitiadornan coe un tiroteo vivo, ma e soldanan a siguí ta avanzá sin dispará un tiroe. Capitán Akres a intimá e bandídonan di entregá nan i di no agravá nan crimennan, haciendo un resistencia tenaz. El a adverti nan koe nan ta toer cercá, i parcé esai a haci algún impresión riba e sitiádonan. Nan a comprendé koe nan posición tabata desesperada; leeuw di nan cabai, rondoná dje valiente soldanan di frontera, mientras e cazadornan toer por regresá, no a keda nan otro cos di haci — si á lo menos nan kier conservá nan vida — sinó di entregá nan na e forza armada koe en todo caso lo defendé nan provisoriamente contra furia i venganza husta dje colonistanan. Ya nan a cerrá cabez ta deliberá, ora un tiroe a sali fô di carabina di nan gefe; e bala a pasá pegá coe Akres su pechi, matá e trompetero pará su tras. Primiendo su manoe riba su corazón, él a zak abao, i su companjéronan a dal un gritoe di rabia. E bandídonan a comprendé, koe ya no a keda nan ningún esperanza más di conservá nan vida, i koe lo ke a sobrá nan awor ta, di vendé nan vida asina cara posible. Bala tabata yobé awor riba cas. Di toer banda e sitiadornan tabatá tirá; tras di cada rama, tras di cada paloe, bo tabata mirá fogonazo dje carabínanan Minié, vivamente correspondé pa e bandídonan; aire a yená koe humo di polvo. De vez en cuando bo tabata tendé gritoe di un herido; tantoe yérbanan ayá fô, como piso dje cas a yená coe sanger. E sitiadornan tabata avanzá más i más, i ya capitán Akres tabata bai asaltá e muralja, ora, apesar di boroto dje sitio, él kier tendé pía di hopi cabai ta bini.

Coe un vista koe Akres a tirá liger pa tras, él a convencé su mes, koe ta hende amigo, esnan koe ta bini. E aldeanonan koe a sali tan contentoe a alegre mainta na persecución dje leónnan, tabata bolbé, Gordon na nan cabez. Su cabai pretoe ta cubri coe espuma; e fiel Hectar ta coeri pa delanti, fô di su rosea, su lenga afô. Gordon a yegá di promer cerca Akres; Su wówonan hanchoe habrí di spantoe ta pidiendo esplicación di lo ke te pasá, pasobra su lenga, paralizá di susto, ta nengá su servicio.

Na dos tres palabra, Akres a participá e cazadornan, situación di cos. Nos lo poerba di haci lo imposible, si nos intentá di describí desesperación, furia dje cazadornan. Cada un di nan a purá bai nan cas pa nan inponé nan di lo ké a pasá coe nan familia. Nan á lo menos tin e consuelo di bolbe mirá nan esposa, nan jioe; ma Alice su tata anciano ta lamentá en vano su jioe querida, i Gordon ta para, como petrificá, un banda dje viejo. Grito di yoramentoe di Rogers ta rankéle dje postración koe e noticia terrible a causéle. Amorosamente, ma coe un voz tremula, él dici:

—"¡ Tranquilizá bo, papá! Toer cos por arreglá ainda. Lo mi papiá coe Tall William; en todo caso lo él keda contento coe un rescate considerable."

*El ta continuá.*

ratiezaal bevonden, mejuffrouw Véry, haar kindje en de keukenmeid.

Met veel belangstelling stelde de president zich op de hoogte van den toestand der ongelukkigen.

De heer Carnot schonk aan de familie Véry 1000 frs., 500 frs. aan Hamonod en Gaudon, en aan de keukenmeid 100 frs.

— Te Parijs is Woensdag 27 April onder voorzitterschap van den heer Attout-Tailfer de internationale photographie-tentoonstelling plechtig geopend.

Deze tentoonstelling is prachtig en zal wegens de buitengewone deelneming, die alle verwachting overtreft, uitmuntend slagen.

De Russische afdeeling en die van al de groote kunstinrichtingen van Frankrijk behalen ongetwijfeld een groot succes. Ingevolge een reeds meermalen geuite wensch, heeft de directie met den heer Gabriel Marie de Lente- en Zomerconcerten georganiseerd, die het hunne tot het welslagen der tentoonstelling zullen bijdragen.

Op den dag der opening werd er niemand toegelaten dan zij, die voorzien waren van een uitnoodigingsbewijs; maar sedert Donderdag is de toegang voor het publiek opengesteld.

**Spanje.** — De Spaansche regeering heeft 100.000 pesetas naar Bilboa gezonden om onder de werklooze arbeiders uit te deelen en alzoo de rustverstoringen ten gevolge van gebrek aan werk tegen te gaan.

**Rusland.** — Een Warschausch blad brengt een zeer belangrijk bericht, dat door alle katholieken over de geheele wereld met vreugde zal begroet worden. De *Kuryer Polski* meldt, dat de czaar een buitengewone vergadering heeft belegd, waartoe de czarowitz, zijn zoon, en groothertog Wladimir, zijn broeder, waren uitgenoodigd. Naar aanleiding van het in die vergadering besprokene heeft de czaar besloten, om in zeker aantal arrondissementen van Polen het katholieke godsdienstige onderricht in de nationale Poolsche taal te herstellen.

Pobiedonowitz, de president der H. Synode, en minister Deljanow verzetten zich heftig tegen de aan de katholieken toegestane concessie. Bij het einde der vergadering ontving de czaar Mgr. Kozlowski, den nieuwen katholieken aartsbisschop van Mohilef, bij zich ten gehoore en zei hem: "Ik heb de vrijheden mijner katholieke onderdanen uitgebreid. Ik hoop dat zij er geen misbruik van zullen maken."

— De Keizerin van Rusland zond aan hare moeder de Koningin van Denemarken, een geschenk, ter gelegenheid van haar gouden bruiloft, en wel een span van zes sneeuwwitte hengsten. Het is eerst na lang zoeken en ten koste van zeer veel geld gelukt dat span aan te koopen uit de verschillende Russische stoeterijen.

**Oostenrijk.** — Men heeft onlangs te Agram een Etruskisch handschrift gevonden, dat van veel belang is voor de studie van de taal der Etrusken. Het perkament was met andere stroken gewikkeld om een oud-Egyptische mummie, welke aan het stedelijk museum geschonken was en welke men daar van hare windselen ontdeed. Dit handschrift, dat 1200 woorden bevat, zal het belangrijkste Etruskisch manuscript zijn, dat men kent. Het handschrift van Perugia, tot dusver als het belangrijkste beschouwd, bevat slechts 125 woorden.

**Servie.** — Een vreeselijke gebeurtenis heeft onlangs te Semendria in Servië plaats gehad. De korporaal der artillerie Ilia Konstantinovitch had herhaaldelijk gedroomd, dat onder een der vestingtorens een groote schat was verborgen. Om den schat te voorschijn te brengen, moest men de plaats besprenkelen met het bloed uit een menschenhart. Dan moest het hart weer in het lichaam worden gelegd, en men vond vervolgens bij het opgraven niet alleen een groote ijzeren kist met den verborgen schat maar ook een glazen flesch, waarin een wondermiddel zich bevond. Uit dit middel behoefde men maar even het lichaam, waaruit het hart was genomen, te besprenkelen, om het weer levend te maken. De korporaal vertrouwde zijn geheim toe aan den artillerist Basilie Radoelovitch en verzocht dezen zich te laten dooden, opdat met zijn bloed de schat kon worden gevonden. De artillerist was echter niet te overtuigen. Hij achtte zijn herleving niet voldoende verzekerd en sloeg dus het menschlievend voorstel af. De korporaal was nu zelf bereid zich te laten dooden, en de artillerist was toen wel gezind, dat voorstel van zijn superieur aan te nemen. Op Zondagnacht te 11 uur verlieten beiden heimelijk de vesting en gingen zij naar de bedoelde plaats. De korporaal lichtte den soldaat nog eens over alle bijzonderheden in, ontkleedde zich dan en liet zich gewillig, met een door hem zelf geslepen mes, den hals afsnijden. De soldaat deed juist zooals hem was gezegd en begon ijverig te graven. Hij groef den geheelen nacht door, het zweet parelde hem op het gelaat, maar hij vond noch de ijzeren kist, noch de flesch met het wonderelixer. Uitgeput van schrik en vermoeienis viel hij in zwijm. Voor den rechter van instructie te Semendria vertelde hij het gebeurde op de bovengenoemde wijze. De getuigenissen schijnen de waarheid van het verhaal te bevestigen. Het ministerie van oorlog schijnt echter te twijfelen en heeft daarom Radoelovitch laten opsluiten, daar het de mogelijkheid niet acht buiten gesloten, dat de soldaat de geheele geschiedenis heeft verzonnen en den korporaal heeft vermoord.

**Amerika.** — Eenige dagen geleden ontving zekere James Mo. Nabb te Kalamazoo, Michigan, een brief die een-en vijftig jaren geleden door zijn broeder uit Mobile, nl. op 29 Dec. 1840, verzonden was. De brief werd opgezonden naar Caledonië, Livingston country, N. Y. naar welke plaats de brief, dan ook oorspronkelijk gericht was geweest doch er was geen uitleg bij waar de brief al dien tijd gezworven had. De schrijver van den brief overleed drie jaren geleden in Californië en thans zijn alle personen, die de schrijver in zijn brief aanhaalt, overleden. De brief was zelfs geschreven voor nog de postzegels in gebruik waren.

— Kardinaal Gibbons heeft aan het Amerikaansche episcopaat het volgend schrijven bericht:

"Mijne opmerkzaamheid is erop gevestigd, dat het hoogst passend zou zijn, den 12n Oct. a. s. ter herinnering aan de ontdekking van Amerika met bijzondere godsdienstige plechtigheid te vieren. De aartsbisschop van New-York en andere prelaten en ook leeken hebben mij verzocht, mij tot het episcopaat te wenden, opdat de bisschoppen in deze aangelegenheid het initiatief zouden nemen en in alle bisdommen op dezen dag een bijzondere godsdienstoefening gehouden werd.

„Ook was men van meening, dat aan dit godsdienstig feest zeer goed des avonds een burgerlijke festiviteit zich kon paren. Het gemeenschappelijk voorgaan van het episcopaat zou den glans der feestelijkheid verhoogen en den dag bijzonder luisterrijk doen zijn. Ik behoef zeker niet te zeggen, dat ook ik dit plan ben toegedaan."

— Onlangs staken een onderwijzer en tien leerlingen eener school in een zeilboot te Boston van wal, om naar Thompson's eiland, waar zij thuis behoorden, terug te keeren. Die tocht was meermalen ondernomen en had nooit eenig gevaar opgeleverd. Nu echter sloeg de boot in het gezicht van het eiland plotseling om. Allen klemden zich aan het vaartuig vast en hielden zoodoende het hoofd boven water.

Daar de kust verlaten was en geen andere booten in de nabijheid waren, zonken achtereenvolgens, na een doodstrijd van vele uren, de onderwijzer en acht der leerlingen in de diepte. Twee leerlingen, die zich aan de boot konden blijven vastklemmen, werden gered.

## VERSCHEIDENHEDEN.

Voor eenigen tijd werd te Parijs tusschen den graaf d'Auvillier en den baron Richepin een weddenschap aangegaan dat, van de 100 blinden, die te Parijs bedelen, er meer dan de helft kunnen zien. De weddenschap betrof eene som van 50,000 francs. Richepin, gevolgd door vier getuigen, begaf zich op een der boulevards, en bij een blinden man gekomen, haalde hij een revolver uit den zak en legde op den man aan. De blinde, denkende dat hij met een krankzinnige te doen had, sprong op en liep weg zoo hard hij maar kon. Tachtig van de honderd blinden gingen, bij het zien van Richepin's dreigende beweging met den revolver, aan den haal.

Een treurspel werd onlangs in een gerechtzaal te Nagdur, in Engelsch Indië afgespeeld. Daar stond namelijk een van moord beschuldigd gevangene voor den rechter. Op een tafeltje lag de bijl, waarvan de moordenaar zich bediend had. Nauwelijks was het verhoor begonnen of de gevangene sprong behendig over de afscheiding, die hem van de rechters scheidde, greep de bijl en velde, vóór iemand het kon verhinderen, er den voorzitter mede neder. De schurk hief den arm op om een tweeden slag te doen, maar de kolonel Thomas pakte hem beet en wist hem, na een hevige worsteling, de bijl te ontrukken. Dadelijk werd de zitting natuurlijk geschorst en de gevangene gekeboeid naar de gevangenis overgebracht.

Omtrent het afgekeurde Engelsche oorlogsschip *Excellent*, dat bestemd is om te worden gesloopt, en te Rotterdam is aangekomen, kunnen wij het volgende meedeelen:

De drie-dekker *Excellent*, vroeger den naam dragende van *Queen Charlotte*, werd in 1810 te water gelaten, zeven jaar nadat de kiel was gelegd. Bij het bombardement van Algiers in 1816, voerde het schip de vlag van Lord Exmouth. De *Queen Charlotte* ankerde vijftig yards van het havenhoofd en schoot met haar derde baterrij de borstweringen weg, die aan de zuidzijde waren opgeworpen. Vervolgens richtte zij haar vuur op de batterijen aan de stadspoort met het resultaat, dat kanon na kanon naar beneden tuimelde. Toen het laatste viel, zag men een Algerijnsch opperhoofd op de puinhopen dreigend de vuist naar het schip uitsteken, welks kanonnen een versterking hadden vernield, die tot nog toe als onneembaar werd beschouwd.

Toen men voor de Engelsche marine een gelegenheid om het vuren te leeren in het leven riep, was het eerste schip, dat voor dit doel werd gekozen, de oude *Excellent*, die zich bij den slag van Kaap St. Vincent zoo had onderscheiden. De volgende was de *Boyne* en de derde de tegenwoordige oude *Queen Charlotte*.

(*Scheepvaart.*)

De Katedraal van Antwerpen heeft een nieuw Orgel cadeau gekregen, dat 6000 pijpen heeft en 90 registers en vier toetsborden. Het is zoo zwaar, dat de galerij, die het vroegere orgel droeg, is moeten weggenomen worden en een geheel nieuwe in de plaats is gekomen. De blaasbalg wordt gedreven door een gasmotor van drie paardekracht.

In de nabijheid van de brievenbus in Charing Cross te Londen is een zelfwerkend toestel tot verzameling van brieven opgericht, die door het postkantoor als *expresse* verzonden zullen worden. De toestel staat in electrische verbinding met het, tegenover het spoorwegstation, gelegen telegraafkantoor. Werpt men een penny in den spleet en trekt men aan een schuif, dan ontvangt men een briefomslag. Deze bevat nog een tweeden witten briefomslag en een kaart. Men schrijft de voorgenomen mededeeling op de kaart, hult deze dan in den witten omslag en steekt den laasten met het op 3 pence per mijl vastgestelde port in den bruinen omslag. Het geheel wordt dan in de sleuf van den toestel geworpen. Door den electrischen toestel wordt een teeken naar het telegraafkantoor gezonden, vanwaar men dan dadelijk een bode uitzendt, om de ingeworpen brieven op te zamelen.

Te Parijs is bij het schoonmaken van een regenbak in den wand daarvan een gat gestooten, dat toegang tot een onderaardsche gang bleek te verleenen. Die gang leidde naar een vertrek, waar men een soldaat en een officier van de oude nationale garde vond. De soldaat leunde met den rug tegen den muur en de officier zat met over de borst gekruiste armen voor eene tafel waarop glazen en eene flesch stonden. Beide personen schenen in sluimerende houding te zijn gestorven. Men vermoedt dat beiden in 1870 in de onderaardsche ruimte de wijk genomen hebben voor de Duitschers, en dat later de zijwand instortte. Het volk denkt echter natuurlijk dat de Duitschers den wand dicht metselden om de twee Franschen te laten omkomen!

De grootste courant van de wereld bevindt zich in het couranten-museum te Aken. Het is de *Illuminated Quadruple Constellation*, die in 1859 in New-York is verschenen. Het formaat is dat van een biljart, acht en een halve voet lang en zes voet breed. Deze courant verscheen bij gelegenheid der viering van de onafhankelijks-verklaring. Zij bevat acht bladzijden ieder met dertien kolomen, die elk ruim twaalf decimeters lang zijn. Het papier van het blad, dat eenmaal in de honderd jaar verschijnt, is zeer duurzaam en sterk en buitengewoon zwaar. Veertig personen hebben acht weken lang achtereen gewerkt om dit nummer tot stand te brengen. Indertijd kostte het exemplaar 50 ct. en er werden er 28000 gedrukt, waarvan er nu wel niet veel meer over zullen zijn.

De tekst, die met fraaie houtgravures is versierd, zou een flink quarto boekdeel vullen. 't Merkwaardigste is dat er noch reclame-artikelen, noch advertentiën in staan.

De kleinste courant ter wereld, *El Telegramma*, die in Guadalajara (Mexico) verschijnt, gaat ongeveer 200 maal in dit reuzen-exemplaar.

Francisco d' Andrade zong don Juan te Franckfort. Hij moest de champagne-aria drie malen zingen en deed dit den eersten keer in 65, den tweeden keer in 68, den derden in 63 seconden. De aria bevat 160 maten, elke maat vier achtsten, dus zong d' Andrade tien achtsten in de seconde. En stelt men drie lettergrepen op elke maat, dan geeft dat 480 lettergrepen, of gemiddeld 240 woorden, die d' Andrade in ongeveer een minuut zong! Zelfs in dezen tijd van electriciteit mag het respectabel heeten.

Zeker Rumeensch landeigenaar, de heer Protopeso, heeft een aardige manier verzonnen om kiezers te verlokken hunne stem op hem uit te brengen. Hij deelde onder hen uit een paar kaplaarzen, doch slechts de rechterlaars, met de belofte, dat hij ook den linker zou geven als hij gekozen werd.

Eene eigenaardige overeenkomst heeft de post-administratie der republiek Nicaragua met eene New-Yorker firma voor de levering der voor de post- en telegraafdiensten noodige zegels gesloten. De firma heeft zich verbonden alle post- en telegraafzegels gedurende 10 jaar kosteloos aan de republiek Nicaragua te leveren, onder voorwaarde, dat, de uit den omloop teruggetrokken, oude zegelsoorten der republiek aan de firma toebehooren zullen. Men moet aannemen, dat de New-Yorker firma in den verkoop der oude zegelsoorten van de republiek ruimschoots vergoeding voor hare diensten vinden zal.

DE ondergeteekende, belast met de liquidatie van de firma DANIA & Cº. roept hierbij de debiteuren aan genoemde firma op, om het door hen verschuldigde voor ulto Juni e. k. te komen voldoen, zullende na dien tijd de rekening gerechtelijk worden ingevorderd.

Curaçao, den 20 Mei 1892.

[get.] I. H. DANIA.

# Botica del Cármen

**ta ofrecé di venta**

Thee di Souchon.
Cacao na bleki di 1 lb. i ½ lb. marca Blooker & Bensdorp, fresco ricibí for di Amsterdam.
Lechi condensá marca Nestle, i Harina lacteada marca Nestle toer doos ricibi foi Verey Zwitzerland.
Lucifer di Jonkoping di tres soorto di dosji. grandi, mediano i chikitoe ta vende na dosji. paki i gros.
Aceite di Bacalao di Dr. de Jongh.
Toer sorto di medicina patentá.
Oen gran surtido di perfumería.
Toer efectos eléctricos di Dr. Scott. Scuier di diente, schuier di kabei, schuier di cuero. aparato pa krul kabei i binnen zool.
Hopi soorto di binja blankoe, corrá, doesji i medicinal;

BLANKOE

Hochheimer. Niersteiner, Brauneberger Mosel, Zeltinger Mozel i Champanja alemán.

CORRA

Léognan i St. Emilion na bottel henté i mitar.

DOESJI

Tocayer i Málaga.

MEDICINAL

Binja di Quina, St. Rafael, Vin de Peptone i hopi otro soorto mas.
SODA WATER i MILK CREAM.

## "JAMÁS DIRA ELLA EL SECRETO."

He aquí un trozo de cristal cortado en facetas: es cristal blanco puro, adecuado para pendiente de una de las arañas de luces en el salón de un millonario; es del tamaño de una avellana. ¡Cómo brilla entre mi dedo pulgar y el índice! Sin embargo no es más que cristal y del valor de una peseta apenas. ¡Oh! ¡Si yo supiera convertirlo en un diamante! ¡En un diamante azúl ó rosa! ¿Qué digo? Habría miles que dieran todas sus riquezas y luego empeñaran sus almas para comprármelo. Entonces, adios trabajo y adios penas, pues sería rico más allá de los sueños de la avaricia. ¿Quién podrá enseñarme el procedimiento? ¡Ay de mi? Nadie. ¿Quién podrá enseñarme como convertir la hoja de lata ó cobre en brillante oro? Nadie, por desgracia. Un pedacito de carbón es carbono, y un diamante es carbono también. ¿Dónde está el eslabón entre uno y otro? Penamos por saberlo. Miles de hombres han apurado la bugía de sus vidas en sus esfuerzos por averiguar, pero en vano. En el seno de sus montes la Naturaleza tiene escondido ese secreto del destino del hombre bajo las montañas de cenizas y desmoronados huesos. Sobre nuestras rodillas le suplicamos rompa uno de los intactos sellos ó diga una palabra que por articularse queda, pero ella sólo nos mira con desdeñosa compasión y permanece para siempre muda.

No obstante ¿no hay otro misterio tan profundo como este, que se presenta á nuestra idea de modo á causarnos espanto? Piensa un momento, hombre. ¿Qué es lo que fabrica y repara la casa en que vives sino tu cuerpo? ¿Qué es lo que convierte un pan en nervios, carne, piel y músculos?

¿Qué significa esto? ¿Cómo esplicar lo que cierta señora dice con respecto á su hija, á saber; que tomaba alimento pero sin recuperar fuerzas de él? Quiere esto decir que en tal caso los bajos productos de la tierra no se convirtieron en el diamante llamado el cuerpo humano. ¿Qué significa esto en lenguaje más familiar? Sencillamente que el procedimiento de la digestión está interrumpido, procedimiento aún más estraño que lo fuera el de la trasmutación del cobreen oro.

Continúa diciendo la señora que su hija tenía diecisiete años de edad cuando cayó enferma. Esta es la edad de las esperanzas, del bienestar, del vigor y de la felicidad y por justa regla, la enfermedad debería serle agena. No obstante, perdió la joven sus fuerzas y languidecia como si la mucha edad la abatiese. Llegó á sentirse cansada y endeble sin poder conservar nada en el estómago. Solía," "dice su madre," vomitar cierta cantidad de un fluido verde y amargo como la hiel. Esto era la bilis, el fluído que en estado de salud la naturaleza recoge de la sangre y dirige hacia los intestinos para ayudar allí la digestión. Faltando el hígado en ejecutar su funcionamiento, la bilis permanece en la sangre y es vuelta al estómago, el cual la rechaza como veneno. Es decir, una parte de ella. El restante satura el cuerpo, produciendo dolor de cabeza, abatimiento nervioso y debilidad, pesadillas, manos y piés fríos, lengua sucia, ojos y piel amarillos, vahido, mal paladar, y el engullimiento de cierto gas nauseoso y cierta sustancia viscosa, con pérdida de apetito y falta de inclinación tanto para el trabajo como para el placer.

Con frecuencia llaman á este estado de cosas un ataque bilioso, y es parte de los resultados y síntomas de la indigestión y la dispepsia. Esta afectada vida es tanto para el joven como para el anciano, una miseria constante. Es el cobre ó el cristal, pero no el oro ó el diamante.

"Este era el estado de mi hija," añade su madre, durante dos años. Tomó varias medicinas y fué asistida por un médico, pero sin alivio. Cada día se encontraba más endeble y con su empeoramiento empezó nuestra inquietud. Ignorábamos lo que hacer y donde acudir para obtener ayuda.

"Fué durante esta época de inquietudes que oimos hablar por primera vez del específico llamado el Jarabe de la Madre Seigel, y leímos los escritos de diferentes personas que aseguraban haber hallado grande alivio por medio de su empleo.

"Creyendo, ó más bien, esperando que pudiera dar buen resultado en el caso de mi hija. procuré una botella de los almacenes de drogas del Sr. Rogers en Mullingar. A nuestro gran regocijo halló alivio después de haber consumido la primera botella, y antes de haber concluído la tercera quedó completamente restablecida y no ha tenido recaída de la enfermedad. Desde entonces ha recomendado el Jarabe Seigel á muchos amigos y vecinos.

"Los pormenores de la enfermedad de mi hija son bien conocidos del Sr. Rogers y de otros de esta vecindad. Añado mis iniciales y señas.

"R. J. M.,
"Slanemore, cerca de Mullingar,
"Irlanda."

El Sr. Rogers certifica lo siguiente:—

"Recuerdo que la Señora precitada me informó de la cura de su hija por medio del Jarabe Seigel y puedo comprobar la veracidad del aserto.

(Firma) "RICHARD G. ROGERS,
"Mullingar, June 4 de 1891.

Para volver á nuestro ejemplo diremos que el remedio empleado ayudó á la naturaleza á reasumir su funcionamiento para la producción de la más preciosa de sus joyas, la salud y la felicidad.

# TE KOOP.

BY

# RENÉ HELLMUND

MET DE LAATSTE BOOTEN ONTVANGEN

Roode en witte Portwijn, roode tafelwijn, Madera, Cherry, Likeuren, Sardijnen, Pruimen, etc., etc.

Curaçao, den 12 Nov. 1891.

# ACEITE DE HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL

*El mejor que [illegible] recompensa en la*
EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS [illegible] en Portugal, en el [illegible] por los primeros médicos del mundo entero, [illegible] Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, [illegible] Niños raquíticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

*Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega.* [illegible] sus propiedades curativas.

Se vende [illegible] en frascos TRIANGULARES. — [illegible] la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés

SOLO PROPIETARIO: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

# TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

## NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

| 1892. | Caracas. | | Venezuel. | | Philadelphia | | Caracas. | | Venezuela. | | Philadelphia | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van NEW YORK.... | Mei. | 3 | Mei. | 12 | Mei. | 21 | Juni | 1 | Juni. | 11 | Juni | 22 |
| Komt aan te CURAÇAO .... | „ | 9 | „ | 18 | „ | 27 | „ | 7 | „ | 17 | „ | 28 |
| Vertrekt van „ .... | „ | 10 | „ | 19 | „ | 28 | „ | 8 | „ | 18 | „ | 29 |
| Komt aan te PTO. CABELLO | „ | 11 | „ | 20 | „ | 29 | „ | 9 | „ | 19 | „ | 30 |
| Vertrekt van „ | „ | 11 | „ | 20 | „ | 30 | „ | 9 | „ | 20 | „ | 30 |
| Komt aan te LA GUAYRA.. | „ | 12 | „ | 21 | „ | 31 | „ | 10 | „ | 21 | Juli. | 1 |
| Vertrekt van „ .. | „ | 14 | „ | 24 | Juni | 3 | „ | 14 | „ | 24 | „ | 5 |
| Komt aan te PTO. CABELLO | „ | 15 | „ | 25 | „ | 4 | „ | 15 | „ | 25 | „ | 6 |
| Vertrekt van „ | „ | 16 | „ | 25 | „ | 4 | „ | 15 | „ | 25 | „ | 6 |
| Komt aan te CURAÇAO .... | „ | 17 | „ | 26 | „ | 5 | „ | 16 | „ | 26 | „ | 7 |
| Vertrekt van „ .... | „ | 18 | „ | 27 | „ | 7 | „ | 17 | „ | 28 | „ | 8 |
| doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen. | „ | 19 | „ | 28 | „ | 8 | „ | 18 | „ | 29 | „ | 9 |
| Komt aan te NEW-YORK.. | „ | 25 | Juni | 3 | „ | 14 | „ | 24 | Juli | 5 | „ | 15 |

## Stoomschip Maracaibo.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van CURAÇAO...... | Mei | 19 | Mei. | 29 | Juni. | 8 | Juni | 18 | Juni | 29 |
| Komt aan te MARACAIBO...... | | 20 | | 30 | | 9 | | 19 | | 30 |
| Vertrekt van „ ...... | | 25 | Juni | 4 | | 14 | | 25 | Juli | 5 |
| Komt aan te CURAÇAO........ | | 26 | | 5 | | 15 | | 26 | | 6 |

## Stoomschip Mérida.

| | | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Vertrekt van CURAÇAO..... | Mei. | 18 | Mei. | 27 | Juni | 7 | Juni. | 17 | Juni. | 28 |
| Komt aan te CORO.......... | | 19 | | 28 | | 8 | | 18 | | 29 |
| Vertrekt van „ .......... | | 25 | Juni | 4 | | 15 | | 25 | Juli | 6 |
| Komt aan te CURAÇAO...... | | 26 | | 5 | | 16 | | 26 | | 7 |

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
*Agenten.*

# PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854

*La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.

*Estas píldoras son muy solubles en el estómago.*

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

# LUZ DIAMANTE,

LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.

Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.

— De Venta Por —

Las Ferreterías y Almacenes de Víveres.

# TE KOOP.

Een goed onderhouden LIJKWAGEN behoorende aan de *Begrafenis-societeit "Willebrordus"*.
Voor informatën vervoege men zich bij den Heer *Douvert B. Senior* of bij den ondergeteekende.

C. T. CORSICA.

Curaçao 10 Februari 1892.

ASMA

Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los TUBOS - LEVASSEUR

NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Píldoras anti-neurálgicas del Dr CRONIER.

*Exigir el Sello de Garantía de la Union de los Fabricantes.*

Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

La VELOUTINE

Polvos de arroz especial PREPARADO AL BISMUTO por CH. FAY, Perfumista

PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS

... de todos los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.